

Голос України

Влада-Радамі!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 27 (1277) ♦ Субота, 10 лютого 1996 року ♦ Ціна договірна

Олександр МОРОЗ:

"Робитимемо все, щоб ваші інтереси були захищені!"

"Страйки шахтарів тривають. Економіка країни, яка й так перебуває в скрутному становищі, зазнає нових втрат. Голова Верховної Ради Олександр Мороз звернувся до учасників мітингу страйкарів виклав своє бачення виходу з кризи."

Учасникам мітингу страйкарів у м. Донецьку

Шановні шахтарі!
Ви розпочали цей страйк не від хорошого життя. Якщо насути проблеми людяні ігноруються, якщо вона втрачає впевненість у завтрашньому дні, якщо вона змушена спускатися у

внбій напівголодного та ще й із великим сумнівом, що одержить своєчасно за свою тяжку й небезпечну працю належну платню, то, безумовно, вона протестуватиме, вимагатиме від влад забезпечення своїх законних прав. Формою свого протесту ви обрали страйк. Це ваше право. Розумію, для таких рішучих дій всі підстави у вас є.

В умовах обвалюючого руйнування суспільного виробництва катастрофічно піднімається престиж кваліфікованої праці робітника, інженера — їм просто невдячно палити трудність. Втрачаються стимули для чесної праці, продуктивної підприємницької діяльності.

(Закінчення на 2-й стор.)

ВІЗИТ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ДО США

8 лютого в Хельсінкі відбулася зустріч Президента України Леоніда Кучми і Державного секретаря США Уоррена Кристофера, під час якої було підтверджено попередню досягнуту домовленість, що 20—22 лютого у США з робочим візитом перебуватиме Президент України Леонід Кучма, — повідомляє Укрінформ.

Протягом візиту передбачається зустріч Президента України з Президентом Сполучених Штатів Америки Уільямом Клінтоном, віцепрезидентом США Альбертом Гором, керівниками Державного департаменту, Міністерства оборони, Міністерства фінансів США. Будуть обговорені питання розвитку двосторонніх відносин, хід економічних реформ та демократичних перетворень в Україні.

Президент України також зустрісться з керівниками міжнародних фінансових організацій, зокрема, Міжнародного валютного фонду і Світового банку.

У розмові з Державним секретарем США У. Кристофером з української сторони взяв участь міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко.

*"Народе мій,
як добре те,
Що ти
у мене є
на світі"*

7 стор.

У нас, українців, завжди була Батьківщина. З багатого і славною, а почасти — і трагічною історією, з глибокими традиціями, з оригінальною неповторною культурою. І тільки наші зятігі неурати або різні невігласи можуть стверджувати, що ми всього на-всього «малоросійський» осколок Російської імперії, а мова наша — лише «нареччє» педикоросійської. Та цур їм — ідеологичні і націоналістичні.

То правда, що довго ця благолюбна земля, по суті, нам не належала, що були ми згоями, пасинками «на нашої», не своїй землі, що навіть саму назву «Україна» наші захланні сусіди хотіли витирати з нашої пам'яті. І коли на якийсь короткий період з'явилася наша вільна земля, нашу незалежність, то ми навіть своє постійної столиці не мали. Отож зоря української незалежності схопила то над Батуриним, то над Кам'янець-Подільським, то над Львовом, то над Хустом... І щоразу падала під ударами ворожих набігів, гинула від нашої неорганізованості й національного розбрату. Але вільна, незалежна, державна Україна завжди жила в наших серцях, у наших надіях, щоб це раз воскреснути наприкінці нинішнього тисячоліття. І, будемо сподіватися й робити все для того, — уже наважимо.

Щоби завжди з гордістю ми могли повторити свідам за постом: «Народе мій, як добре те, Що ти у мене є на світі».

Сьогодні починаємо друкувати історичне есе Михайла Вишневського «Чотиринадцять століть України».

Читайте у суботньому випуску:

3 стор.

Чим живе сьогодні Острів Зміїний?

6 стор.

Поза власника, або Львівський ефект приватизації

11 стор.

Кілька штрихів з творчої біографії поетеси Галини Дишиневої і композитора Олега Слободенка під нашою новою рубрикою «Двос»

12 стор.

Після багаторічного замовчування і заборони наредити знову побачила світ «Історія українського письменства» Сергія Спремова

18 стор.

Поетична дуель Олександра Пушкіна з Адамом Міцкевичем на тлі української історії

Почекаємо рішення «сімки»

Надзвичайний і Повноважний Посол України в Великобританії Сергій Комісаренко зустрівся в Лондоні з президентом Європейського банку реконструкції та розвитку Жаком де Ларозером. Йшлося про участь банку в здійсненні економічних проєктів в Україні, зокрема, про аспекти труднощів, які виникають у діяльності ЄБРР у нашій країні. Співбесідники детально обговорили питання фінансування

банком будівництва Хмельницької та Рівненської АЕС та підписання рівня Галицької безпеки.

Президент ЄБРР відмітив, що основні рішення, які пов'язані з подальшим виконанням енергетичних проєктів в Україні, буде прийнято на зустріч глав держав «великої сімки» у Москві в квітні цього року. Для цього ЄБРР передасть Україні конкретні розрахунки задовісних проєктів.

ОСТРІВ ЗМІЇНИЙ = земля заселена

ХТО конкретно? Наші найближчі сусіди через Дунай - румуни. В їхній пресі, в усьому разі, ця версія останнім часом мусується особливо активно. Не без подання, гадаємо, офіційних властей. З якою метою? Про це — пізніше. А спочатку хочеться розповісти про свої враження від відвідин цього острова, його плавидло й сьогоднішню історію.

Рівненська область.

Надія тютюня

Валентина ПИСАНСЬКА, «Голос України»

Ангелі Меркель не вдалося переночувати в Славутіч. Можемо лише пошкодувати

ВІЗІТ федерального міністра з питань екології, охорони природи та лісових адміністративних реформ ФРН Ангелі Меркель до Києва хоч і не був непомітним апаратом, але наслідком його є одні з найважливіших рішень. А саме: після зустрічі з експертами вважалося, що якщо не ключовою подією останніх кількох місяців, то надзвичайно важливою для України в контексті посткомуністичного розвитку країни. Дехто погляде з обивацькою позицією, але велика енергійність Ангелі і впливовою політикою якщо не розглядаючи бачити великомасштабний проблем щодо закриття Чорнобильської АЕС, то велику роль у цьому розіграє.

Пані Меркель у політичних дискусіях і цілком жас зустрічати на найвищому рівні не забувала підкреслювати, що Федеративна Республіка Німеччини цілком і повністю підтримує економічні реформи, які здійснює Україна і підтримує угоди; у рамках двостороннього співробітництва шкору України одержує 3 мільйони марок, а, наприклад, багатосторонню програму ТАСІС на третину фінансує ФРН.

Нинішній приїзд федерального міністра має пряме відношення до чорнобильської проблеми. У квітні Ангела Меркель головувавши на конференції МАГАТЕ, яка відбувається у Відні і буде присвячена 10-річчю аварії на ЧАЕС. Тому її арештанія від поїздки набуває особливого ваги.

До речі, зберігався до Києва, пані Меркель заявила, що поїздки в Славутіч, призначити і таким чином допомогти нам, привернути увагу до проблеми ЧАЕС, і людей, які на ній працюють. Мовляв, хотіли пошкодувати, що пані Меркель поїхала в Чернівці, і хотіли в Славутіч бути на ремонті.

Чимало оглядачів по-людськи з пані федеральним міністром так само реалізацію меморандуму про наміри, підписаного в Оттаві наприкінці грудня минулого року, де держави — члени «великої сімки» зобов'язалися виділити 3-4 мільярда доларів на здійснення програм закриття ЧАЕС та реформування української енергетики. Нині належить укласти двосторонню угоду, відтілює рішення цих питань у життя. Поїздки, що пані Меркель буде серед членів уряду Німеччини і німецьких підприємств енергозбереження підтримувати проєкти — про створення науково-технічного центру в Чорнобилі, стабілізації «середнього», наукових досліджень радіологічних і медичних наслідків чорнобильської аварії, — це раз підкреслювати, що Чорнобильська катастрофа — світова проблема, — світова справа світового співробітництва.

То може, я справді закриття ЧАЕС до 2000 року у такій усьй не неможливо? Так, це неможливо, але на цьому, головно, ХДС Гельмут Коля і його заступник Ангела Меркель.

Rink

Kohl

Сергій ЯСЕН, журналіст

Компенсація чи фінансування «останньої дороги»?

ПІСЛЯ проведення у 1993 році чотирьохсторонніх переговорів між ФРН, Україною, Росією та Вільською групою вилітати компенсації громадянам колишнього СРСР, які зазнали нацистських переслідувань, в Україні було створено національний фонд «Возмезддя» і «Відшкодування». На його відрі було покладено організувати роботу з вилітати компенсації. У грудні цього ж року ФРН вишлюди вилітати 400 мільйонів німецьких марок, і перший транш у розмірі 160 мільйонів марок було передано на кореспондентський рахунок Укресбанк у Дойче банк.

З того часу українські громадяни, що мають право на компенсацію, стали чекати на обидві вилітати. Але фонд чомусь на думку поспішав вилітати ні вилітати кошти. Замість того, щоб розв'язати питання вилітати надходження грошей, фонд (що за статутом є «єдиним розпорядником коштів (7-А)») коштувалися до фінансових операцій із ними. Зокрема, 1 березня 1994 року було відкрито тимчасовий довір'я, за яким довір'я управління трьох іноземних фінансових структур, а саме: «Дойче ассет менеджмент», «Фрідтс сінк мейн» та «Коммерцбанк інтернаціональний капітал менеджмент», було передано управління надходженням грошей до 30 мільйонів марок, а третій — 30 мільйонів. 1 тис. 10 травня 1994 року на рахунок фонду надійшли перші 194 тис. 700 марок, які призначалися безпосередньо для вилітати компенсації. До речі, у серпні 1994 року, беручи до уваги низку ефективності роботи «Коммерцбанку інтернаціонального капітал менеджмент», фонд відкликав перерахунок цій організації коштів. Витрат не зрозуміло, коли керувалися керівництвом фонду, коли зм'якшували, щоб вилітати компенсації, вилітало до сумішних фінансових структур. Тим більше, коли відносини з інвестування іноземних економік за умов існуючої грошової кризи в Україні. Навіть коли гроші просто вилітати статистичні вилітати кошти, то й тут, очевидно, варто було б розділити їх між усіма.

Репліка тютюня

Що по скільки вже передало. Але елементарний аналіз свідчить, що вилітати кошти більше, ніж достатньо. Якщо розділити 400 мільйонів німецьких марок на 410 тисяч 144 зареєстрованих, станом на 22 грудня 1995 року, осіб, то отримаємо суму, що становить більше 970 німецьких марок. У нас же, як відомо, компенсації вилітати у розмірі 600 німецьких марок. Напрямочіше відповідно вилітати компенсації одній особі обходиться у 370 німецьких марок. Можливо, причину таких повільних вилітати кошти компенсації слід шукати в тому, що Кабінету міністрів при утворенні фонду, у який, зокрема, говориться, що він має бути «органом адміністративного фонду» організувати діяльність, що проводиться за рахунок наявних у фонду коштів? Витрат зрозуміло, що чинні вилітати компенсації, тим довше утримуватиметься апарат.

А отаборившись тим часом став шкору менше. І дуже мала витрата для них полегшення, що у випадку певної особи, яка мала одержати компенсацію, гроші перебували в спадку. Якщо ж померла людина не має спадкоємців, то фонд надішлюди 300 німецьких марок громадянам, які провели останню мить життя свого кандидату та закладиати призначення грошей за «фізичного» нинішнього кандидата.

Справді «неслого» може бути. Якщо після 16 березня у другий тур голосування вилітати Б.Слішні і В.Чорномірдіні. Проте це, як і кажуть, очевидно, але неможливо.

А якщо інші: президентська гонка в сусідній державі військом може бути будь-якої повороту і коштах, до яких слід зрозуміти. Коли, звичайно, не думати, що після літати президентських виборів Росія коштах поїздки.

Р.С. Коли цей матеріал було підготовлено до друку, стала відомо заява Б.Чорномірдіні, що вилітати його партія «Північ» — Росія підтримує кандидатуру Слішні, він погодиться балотуватися в президенти, якщо тоді коли його попорсити це зробити сам Б.Чорномірдіні. І, зрозуміло, якщо уникнути зайвої балаканини, Віктор Степанович вирішує у 2-3 тижні.

Лихо тютюня

Лідія ТИТАРЕНКО, «Голос України»

Задихається риба в Дніпрі

Черкаський місцевим комітетом державних надзвичайних комісій для подолання наслідків екологічного жаху: авіаційних пошкоджень рівня води кінцевими енергетиками, від браку кисню на Дніпрі загинуло тисячі тонн риби. За попередніми даними збитки становлять кілька мільярдів карбованців.

Сьогодні за низьких температур на місцях масової загибли риби достатньо тільки прорубати ополону — стоїть нестерпний тріпотний сморід.

Ще дає такі «експериментальні» енергетики, і в унікальному, у світовому масштабі, за площею і рівнини пасами водоемності, яке давало 50 відсотків вилуви річкою, і риби не було чого ловити, — прокументували на початку обласної інспекції риболовства.

Черкаська область.

Пригода тютюня

Іван КАЛІНИЧЕНКО, «Голос України»

Жертва пограбування — райвідділ міліції

Вилітати райвідділ Генієвськ став своєрідною мілітською «мемкою» — сюди з'їжджаються високі мілітські і прокурорські чини. Нині — часті надзвичайні пригоди. Скажімо, в ніч на 3 лютого пограбували райвідділ міліції. Справа, за попередніми даними, зокрема, коли викрали 85 карбованців просто з кабінету слідчого Володимира Кисельова.

Правоохоронні керівництва небажалося. Та все ж дещо вдалося просити.

На початку слідчого управління МВС по Черкаській області Юрій Штепуренко.

Хтось промислює через двері паспортного столу до кабінету і забрав кримінальні справи. Вони не відзначилися особливою складністю, не були пов'язані з важкими організаційними утриманнями. В основному це крадіжки. На жаль, не всі справи було закінчено, а скарби у райвідділі не вистачало. Укравши матеріал можна відновити. Проте оперативна група у складі 30 осіб, ведучи пошуки зухвалі.

Голова Генієвського райліткомом Геннадій Загєнко:

Останньою в районі тривожили. Це не менше чотирьох організаційних угруповань кримінальних елементів. Тоді сумних подій не бракує. Зокрема, вилітати державної економічної-експлуатаційної відділення ДАІ, страждали у представників влади. Нинішні ЧП змушували приймати до нас людей з генеральським погоном із Херсона, спеціалістів карного розшуку зі столиці. Про нас, напевно, «притримувалися» охороняючи ситуації у нашому «економічному» краї.

Херсонська область.

Віктор Чорномірдіні у ролі «підпори» чи «аеродрому»

(Початок на 2-й стор.)

По-друге, шклом можливо, що Віктор Чорномірдіні, про відставку якого в Москві говорять вітати як про чергову жертву «попідпори» Думи і Раді Федератив, вже «достиг» до самостійної політичної ролі. Ліви, а з ними й опозиційні Р.Гілянінські, справді з різних причин, звісно прагнуть збити з-під Слішніна урядову підпору. Президент, помирившись у протязіх об'єднаннях невірних аналізів радників, може поєктувати і прем'єром уряд за Андрієм Кошаровим та Анатолієм Гайбасом. Це Віктор Степанович домігся від чого, зате на гроші «Газпрому» і співпрацю на місцевій бюрократичній апарату, позначений економічно з «новими» розслідуваннями, шклом можна позмагатися за президентство.

На користь такої розстановки свідчить те, що лідер фракції Держдуми від проєктівської лівоїї і Шішнієв Басисович. Російський Басисович собі рахує, як у Києві, кувати діяльність уряду за наслідками розв'язання чеської проблеми. Уряд, а не особисто президент. В.Чорномірдіні у публічному діалозі із Шішнієв Басисович зарекомендував себе як прихильник мирного переговорного врегулювання чеської кризи, як визволитель зручності, а через кілька місяців його знайшли ще не переконавши його в Первомайському. Ото-

чення Слішніна, можливо, й хотіло «якийсь кравець», проте він, «який завади»: політичні очі направили в очак громадськості не президент, в прем'єр.

Не втривав, але незвичайний «учитель чеських терористів», а спокійний рятівник невинних заручників.

І, напевно, по-третє, шклом можливо, що Росія, втривав, не прагне віддати президентство і прем'єром просто домігся за ролю В.Чорномірдіні як «заласного аеродрому» у тому разі, коли з низки причин Б.Слішні не зможе взяти участь у президентстві. Росія, втривав, не прагне віддати президентство до мультимедіальної точки. У такому разі потрібна хоч якийсь спадковості курсу, під який віддати ініціативу. Про це непрямо свідчить і ініціатива американців. Під час нещодавнього візиту російської прем'єр у США для роботи у спільній комісії, відомий як «комісія Горн-Чорномірдіні», Росія під керівництвом ініціатива астрономічних суми домігся. Для США справді вигідний будь-який, навіть несподіваний і переривчастий, але реформи, Росія і в подальшому або спробу відновити в подальшому «супердержави» румунів, зокрема, або жирновичів. Така «нова Росія» очевидно не відповідала геополітичними інтересам не лише США, а й Західній Європі та Японії, бо загрожувало новою «глобальною

війною» з усіма наслідками, що звідси випливають.

Коли ж внутрішня домогленість між Слішніні і Чорномірдініні є і Борис Мильковський, який виступає за боротьбу за президентство, то Віктор Степанович вважав може або знову ж таки відмовитися від анусування, або виступити «єдиним фронтом» з останнім мить життя свого кандидату та закладиати призначення грошей за «фізичного» нинішнього кандидата.

Справді «неслого» може бути. Якщо після 16 березня у другий тур голосування вилітати Б.Слішні і В.Чорномірдіні. Проте це, як і кажуть, очевидно, але неможливо.

А якщо інші: президентська гонка в сусідній державі військом може бути будь-якої повороту і коштах, до яких слід зрозуміти. Коли, звичайно, не думати, що після літати президентських виборів Росія коштах поїздки.

Р.С. Коли цей матеріал було підготовлено до друку, стала відомо заява Б.Чорномірдіні, що вилітати його партія «Північ» — Росія підтримує кандидатуру Слішні, він погодиться балотуватися в президенти, якщо тоді коли його попорсити це зробити сам Б.Чорномірдіні. І, зрозуміло, якщо уникнути зайвої балаканини, Віктор Степанович вирішує у 2-3 тижні.

кола ВІ

«... Чи була б
сою українською?..»

(перше в Києві, пізніш за гра-

Публікація Лариси
МІРОШНИЧЕНКО,
кандидата філологічних
наук, наукового
співробітника Інституту
літератури імені
Т. Шевченка НАН України.

**Землі, води і міста
східних слов'ян**

Землі, води і міста східних слов'ян

А землі слави лежали з обох боків Дніпра, Десни, Сімуї й Сули, падали на північ від них і на південь, і на захід, і на схід, і на південь від них, і на захід від них. На північ вони омивалися Чорним морем, куди втікали Дністер та Північний Буг. Кожен плем'я мало свою і в називалися вони так: поляни з голубими мисами Кібі; славяни з голубими мисами; хорватів з мисами; русів з мисами; поляків, Любів, половецькі — Половці; кричаків; Смоленські; древляни — Коростені; волинські — Луцькі; Новгородські; сулиці над Сулою; сколи над Ворсклою (тепер річка Ворскла); полтви над Полтвою; пресовічани на Прип'яті; радичівські на Сімуї; Сучавські на Сулі; і на південь від них на Південному Бугу — улічці, від хорватів і карпів — в Карпаті і Галичині. Мачосі славянської землі, єдиних богів і одну на всіх мову, слов'янські племена в четвертому столітті і н. е. утворили націю, що вже за часів свого існування звалися українцями, а вони звалися — Улянівцями.

Протягом останніх трьох років писав для збірок поезій: «Що жінку я любляв митих тобою діло», та роман «Северин Н визнаний кращим романом 1993 року».

Микола Вігнановський — режисер, який десерт художник і документальний. Найвідоміші з них — «Бсхдара поверста», «Берег надії», «Дума про Британку», «Тіні берестя», «Голубі сестри людей», «Шоденник 1941-1945 р.р.». Зіграв головною даю Івана Орлюка у фільмі Довженка «Я», «Повість подум янік літ», який одержав міжнародні кінофестивалів у Калінах, Лос-Анджелесі.

ВСТУПУ

Україна як назва
землі й держави

Україна як назва
землі й держави

Важко назвати країну, яка би, подібно Україні, пережила все це. За більше, ніж століття свого існування (1340—1991 рр.), в тисячі збройних нападів, спрямованих на ціліщення, припинення її національної гідності, руйнування її мордування її народу, Україна, незважаючи на всі перипетії, залишилася в силі в світі держав, яка все це витривала і її людська воля вижила, але її своїм іменем дала подивитися на себе в дощості свого існування не маючи нічого, крім свого імені (Далі буде).

василиди всі
зокрема й
перші люд-
щинки в 10
н.е. До лю-
ка, свиня й
ка та вовня-
на додума-
ноту, поби-
сіати в ґрунт
млі зробив
слідком то-
піння до н.е.,
п'ять років Тигру
у та Хуанхе
втури-циві-
ська, Індій-
Китайська.
з два тися-
в Грецька.
у нас було
млі постали
тим і п'ята

що воно ніс-
що означає
смішного ви-
раза» актує на
пограниччя.
до снігів на
в'язь, хор-
то людська,
та тисячолі-
тню-Россо.
річку Росс,
які також
назва-
— росіяні
цей Росії
ного а цьому
гістолістич-
арбути чу-
а, або ж «ис-
і П. і в істор-
і в дослід-
і в і в істор-
і в Європі,
Петро І при-
ку, а відсто-
історичним
країні, пере-
літисчолі-
к безперер-
зовиті зни-
а, за умов
обмають, еді-
ренесла, і не
тву приклад,
ілю сумніву.

3 А ПРОГНОЗАМИ більшості економістів і політиків 1996 рік стане важливішим для кожної країни у багатьох аспектах. Передусім, як передбачається, буде, врешті, прийнято Конституцію України і зроблено позитивний крок у реформуванні власності. Але якщо доля

A black and white portrait of a man with dark, wavy hair, wearing a dark suit jacket, a white shirt, and a dark tie. He is looking directly at the camera with a slight smile. The background is a light, textured studio backdrop.

До плюсів малої приватизації належить і те, що розширюючи та уріноманітнюючи сферу послуг, власники дрібних підприємств створюють нові робочі місця. де можуть влаштуватися люди, звільнені з великих виробництв. Надалі проблеми легалізації безробітні заготовляватимуться. Бо нині інаші великі підприємства перепалтажені робочою силою і за їх

Другим важливим чинником, що має сприяти успішній реалізації програми великої приватизації, є форсоване проведення сертифікаційної приватизації. І цим необхідно прийняти

Дяється взаємні і пряме блокування приватизації деякими керівниками. Особливо це характерно для аграрного промислового комплексу. Так, має «героїв», які вже в четвертий рік ідуть на інвентаризацію. Це робить свідомо, щоб затягнути, заплаутати справу, зберегти за собою майно і владу. Лобізм аграрників щодо приватизації останнім часом перетворився в фарс.

Розмову зі
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ
Фото Ігоря СЕНКАЛЬСЬКОГО
Малюнок Сергія ФЕЛЬКА

— Приватизація, без сумніву, є основою економічної реформи в Україні. Але практика реалізації приватизаційної програми розпочалася у нас надто пізно — з середини 1995 року, коли постановою Верховної Ради було затверджено перелік підприємств, заборонених для приватизації і таким чином відкритих шляхом для приватизації усіх інших об'єктів. Проте скористатися наданими можливостями поспішили далеко не всі. Дехто наважився навіть на дискусію про повільність шляхом приватизації. Можливо, спочатку потрібно набратися відповідного досвіду, проаналізувати ціл процесів реформування власності в Росії, інших країнах СНД, підкорегувати їх і лише тоді широко розгорнути приватизацію у себе. А яка вона пумка-або покуралі?

А починати необхідно з малої приватизації. Вона має випереджати так звану «велику», у якій вирішується доля підприємств-гігантів.

— Час і справді вимагає серйозно займатися великою приватизацією. Що ми й робимо. Але ж самі розуміємо, що на цей надзвичайно складний процес накладаються ще й не менш складні кризові явища, спричинені

Принадібно зауважу: наша об-
ласть є надзвичайно специфічною
тому плані, що ми маємо чи не най-
ширший в Україні набір галузей як

Из рамки вышел незначимый
И голой мыслью валил мозг.
Глаза небес — хоть их венчай,
А наяву услада грез.
Покукольно спешу в Тартар,
Белеет месля, как ладыя.
Мадонна — абстинентный дар
И дива полная бадья.

Фото автора.

Наталія РІЗНИК, журналіст

Війну закінчимо! Або я не президент!

СВОЯ РУКА — владика. Цю тезу в черговий раз підтвердив президент РФ Борис Єльцин, поставивши розв'язання чеської проблеми в залежність від власної передбаченої програми.

Прийнявши, як це завжди його заважало: «Якщо вивести війська з Чехії, там розпочнуться різні, якщо ні — то чого мені діти в президенті?». Іншими словами, коли настав час передбачити наслідки, президент Росії зрозумів, що тиєсний жертові в Чехії, будувались та Дагестані не приносили йому політичних дивідендів. І те, що протягом року не змогли зробити світова громадськість, російські демократи, журналісти та матері військової, які гинули в Чехії, може зробити бажання Єльцина утримати в своїх руках президентство. Якщо кілька тижнів тому він одностайно говорив, що не бачить нішого розв'язання проблеми, крім повного знищення надудів та жорсткого контролювання території Чехії російським армією, то тепер Єльцин говорить про існування «своєї варіанти припинення війни», при цьому не конкретизуючи, яких саме.

Зрозуміти так кардинальну зміну в позиції президента РФ неможливо після атаківських подій російські демократи звикли, що краще казати не брати участі у виборах, ніж приєднувати Салцину. Нині їм намагається повернути втрачені симпатії своїх підданих військи. І, звичайно, якщо до виборів відстані не поволістатиме краї криворосливості, швидко Салцину зрозуміти. І якщо ні, і воєни чині. Але не і привади серйозно замислитися, якщо ці проблеми в Росії і надалі ставитимуть у залежність від політичної кон'юнктури та власних інтересів конкретних осіб з керівного ешелону, то невряд чи найближчим часом у цій державі зможуть побудувати демократію.

Наталія ФІЛІПЧУК, «Голос України»

ДИНІ вчені відбудовують останнім часом. Протягом останніх кількох тижнів у трьох крайніх містах перебували. Переворотам час не відбудовує: он у сусідній Росії шорік або кинути, або війна. Дімує радше реакція світової громадськості на ці заходи.

Чи бувають перевороти на добро?

В результаті військового перевороту в Сьєрра-Леоне до влади прийшов воєнний заступник змунутого глави — генерал Ажуліус Мадада Бо. Причому закошту стало бажання екс-глави Василіоно Страссеру влітати наразитись та президентські вибори, запаланий на середню думку, і провадити на несомнений час своє абсолютне правління. Новий глава пообіщав, що вибори такі відбуватимуться, що алао підстави державному міністеру розвитку заморських територій Великої Британії заявляти, що вже з аномію розпочнуться демократизації у Сьєрра-Леоне. Іншими словами, Великобританія, і не тільки ця держава, прийняла зміну керівництва в цій країні, навіть попри те, що здійснений її переворот.

Скінувши Страссер разом з сім'єю перебрався жити до Гіней. І ось минуло кілька тижнів, і новий глава, що вже з аномію розпочнуться демократизації у Сьєрра-Леоне, прийняв зміну керівництва в цій країні. Щоправда, зміни найвищого керівництва не сталася, хоча полі розгорталися трігніші, ніж в

Сьєрра-Леоне. Якщо в цій країні главу скинули практично в блях рушаків — без жодного пострілу, то главі Гіней генерал Асані Конте довелось кіляки діла проклатати в бункеті свого палача, який його резидент обстрілював артилерією. Бутійні військові підрозділи заважали відставки міністра з питань національної оборони поповкини Абдурахмана Діаоло та підписання збройної латти військовикам (немають радше, що наші шахтарі озброєні тільки відбійними молотками). Президент Асані Конте виконав вимоги бунтівників, і ситуація нібито нормалізувалася. Звичайно, нормалізується з армією йому алаомі! Засякний алаомі! Як сам приховує до ладі після військового перевороту 1984 року (Щикаю, що екс-глава Сьєрра-Леоне теж очолював державу, організувавши переворот, але, очевидно, забув, яку мала мати оборону громадян).

Світ не став бити на сполох через гінейські події. Експерти

зважають, що спроба перевороту змусить замислитися президента, чи не заважає всааа армія в такій маленькій країні! Але найпоширеніший відгук на переворот почути нігрієць!

Щоправда, а з боку світової спільноти, а з вуст його «авторів» головні Раді національного поправу поповкини Ібрагіма Барре Маммадсара. 27 чин поповкини домігся усунення з посади законного президента, і назвав це «найменшим злом». На його думку, переворот було здійснено дуже цивілізовано, вдалося уникнути внутрішньополітичної кризи за соціалістичним сценарієм — та людських жертв. За його словами, негативна реакція міжнародного співтовариства, особливо Франції, не діє: «Світ опіює переворот як крок назад, але в нас не було вибору».

Щоб вийти з кризи, Нігер потребує міжнародної допомоги й підтримки, і новий глава держави сподіватися, що йому вдасться переконати з аномію світової громадськості. Щодо самих нігрієцьких, то, за свідченнями французьких журналістів, вони вітають нового главу і засажують скінувати.

Людмила ФІСЮН, «Голос України»

На українських «зайців» в Чехії дивляться вовком

ПІД ЧАС відрадаження б одну із країн-сусідок, мене з нудного запитали до нічного клубу у невеличкій місті. Там тавцювали оголені відбачки. Кожна мала свою ціну, і, при бажанні й грошах, можна було познайомитися ближче...

Окрім однієї, однієї. Та була німечка, і як пояснив господар клубу, «просто тапціли». Містечко невелике, і більшість жителів знають одне одного.

А як же решта діачат? — резюно запитав. Вони — німці. Якщо точніше — «зайці». Найбільш наймій робітники з країн колишнього СРСР.

У посольстві Чеської Республіки в Києві мені пояснили, що «зайці», тоді негалагійні робітники, в тому числі з України, — проблема, що докидає не тільки чеським правоохоронцям і чиновникам, а й пересічним громадянам. І мена тут не стільки про легендарну «українську мафію», скільки про рядові правопорушення. Улопні чи дивачі від нудки (усе ж — чужа країна, й другі, й родичи) можуть напастись, зчинити справу й біжку. Це найбільш поширене правопорушення. Хоча, зрозуміло, містечку жисті тек не аномію. Проте, справа в — громадянстві. Алако коли хуляганти іноземці, то про це дивляться й, і резюно осуду-незадоволення найбільш більши, ніж коли напастись свої.

Крім «диких послуг», що їх надають в основному еротичні салони, «зайці» популярні та-

кож на будівництві, перевалюванні приватних. Звичайно, заробити нелегальною працею можна чимало. Врештою, чи не сплутаються податки й робітників, ні наймачем. Але попри ці правопорушення приватних. В той з'ясується, що шукати нелегальною працею вигинають не картки «зайців» ізнакати «небажаною особою» і вилучити за межі держави, позбавивши права перебування в Чехії в цілому. А роботодавці оштрафують на крупну суму, що може сягнути 35 тисяч доларів.

Зрозуміло, заборона на «зайців» не усуває самої причини їх появи в Чехії. Алако, попри офіційний три відсотки безробітних, скрізь висять таблички: заперуються на роботу. Найбільше — на будівництві та в промисловості. Робота важка, переважаю у три зміни. Тому містечко громадянин вважають за краше довше покласти у статус безробітного (гм паче, то при цьому держава виплатує грошову допомогу, достатню для прожиття), а потім знайти роботу легшу й приємнішу, алако — внір є. Але на несприятливу роботу ніхто не бажав.

Чеський, през'єр-міністр Вацлав Клаус любить повторювати, що ринок робочої сили нічим не відрізняється від ін-

ших, але його слід впорядкувати. Щоб забезпечити підприємства робочою силою і зменшити кількість «зайців». Чеська Республіка легалізувала процес найму іноземних робітників. Нині чині займаються упорядкуванням містерством праці бою з правельштування й фірми. Наймійні робітникам — іноземцям видають документ для тимчасового проживання на період роботи, і з того часу вони мають всі права, передбачені чеським законодавством, про праше їм розмір зарплати до соціального страхування. Окрім того, забезпечують гуртожитком.

Нині в Чехії трудяться 25 тисяч наймійних робітників з України — розповів консул Чеської Республіки в Україні Каміл Аббід. В основному, у промисловості та на будівництві.

Намні спавітчиникам видіють працювати в країні, де середня зарплата становить 280-300 доларів на місяць. До того ж, держави єдиною давні допри відносини, що розвиваються. Причому, завад ЧКД, відомий своїм тролейбусам і трамваям, заперую кваліфікованих фахівців з України. Чимало українських жінок трудяться на швейних фабриках та швейних підприємствах. Особливо там, де тримайла робота: конкурентів менше, а платять більше. Задоволене роботою українці і підприємство, ство-

рене спільно з відомою фірмою «Пума».

Але до остаточного вирішення проблеми наймійних робітників з України ще далеко. І не тільки через всюдисущих «зайців» та правопорушення з боку українців. Часто вони самі не хочуть, алако не потерпають. Особливо тоді, коли доводиться не офіційним бою з правельштування в Чехії, а неформальним вигнітчим посередником з найбу. Буває, що обов'язки й зарплата згодні інш, ніж обіцяють. Іноді у розв'язання конфлікту доводиться втручатись навіть посольством.

Ще не врегульовано питання наймійних робітників на міждержавному рівні. Угоди про правельштування та соціальне забезпечення вже два роки готові, але не підписані. Останніми днями, «журтасяється» остаточний варіант цих документів. Тобто, варіант в Міністерстві праці України буде узаконено офіційний принцип наймійних робітників у Чеську Республіку: хто, кого, де, скільки, за якими умовами наймачем.

А поки що чеські дипломати наслідно радять тим, хто зібралися заробляти гроші в чужій державі: на роботу наймійні офіційно, через бою з правельштування чи фірми, ні мають спеціальний дозвіл від міністерства праці. Бо «зайцям» ані грошей, ані спокое ніхто не гарантує...

Про кого говорити

Така доля

СЕКРЕТНІ перевороти між Європейським Союзом та керівництвом Ірану про відміну виселення Тегераном єврейської флоту алаомі «Сатанських» біршів Салману Рушді «вступили в вильну спадю».

Про це кореспонденту ІТАР-ТАРС стало відомо з надійних джерел у міністерстві закордонних справ ФРН. Сам Рушді в інтерв'ю журналу «Шпегель» заявив, що в його думку, офіційний Бонн докладає недостатньо зусиль для скасування вироку. «Якби німці серйозно збиралися досягти цього, — заявив він, — вони б це зробили». Німеччина, зазначив Рушді, підтримує з Іраном досить тісні економічні зв'язки. «Я не розумію, чому саме в Німеччині так мина підтримка іранському режиму?» — запитав неадажа-письменник.

Відпоааючи на його претензії, представник МЗС ФРН вказав, що офіційний Бонн не планує односторонніх дипломатичних зусиль, спрямованих на скасування вироку, а буде й надалі діяти лише в рамках ЄС. Переговори прашаються Європейського Союзу та Ірану на рівні послів тривають в іранській столиці з середини минулого року.

На ім'я: Салман Рушді.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

ТАМ, ДЕ КІНЧАЄТЬСЯ СЛОВО...

Кілька штрихів з творчої біографії поетеси Галини Дишиневич і композитора Олега Слободенка

Прислухався до поради дружини
І став... композитором

Писав Олег Слободенко пісні і до 85-го, коли вони уперше прозвучали в ефірі, але скоріше для такого собі тренінгу, а ще більше — аранжував, «підганяв» до сценічного звучання чужі речі. А те, що, якщо і потрапляло до виконавців, то мажоранськи, як Олександрів перші пісенні спроби швидко гинули: по суні, і не народилися. Тіпер він знає, чому так виходило, чому саме він не «дотримується».

Я не розумів, що замало написати пісню, ніякої з привабливою мелодією і глибоким текстом, — оглядається назад Олег. — Треба що пісню ще й «розкрити», щоб вона «підпадала поміж людей», щоб її сприймали, а то й самі співаки. Попробував, і навіть звертався до деяких тодішніх музичних «метрів», чий мелодій аранжував, але ніхто з них не поспішав мені розказувати, я який спосіб можна зробити не «розкрити», а «закрити». Закладом відбувалися жартом: «То, мабуть, і Бог не зможе пояснити». Такий собі «еховий» епізод.

Була ще одна причина, яка доволі міцно перекривала шлях талановитому музикантові — керував Олег музичними ансамблями з Ужгородщини та фільмознавці. Не мав він співацького хвильця, отож належав до тих, яких називали «самоілюстраційними» композиторами. Був Володимир Івасюк також усе своє скороминуваче життя «проходив» «самоілюстраційно», але досі знайшався «зірковий» перелік величчя на пісенному небосхилі. Бо все вирішує талант, постіна праця, а не належність до великих співаків чи гуртів. «Нахвалив і я мене, очевидно, бачив мені адля пісні, але «спротоковалися» поміж тодішніх музичних «метрів» була просто неможливо, — згадує Олег і додає: — Коан бі «Червоною руті» та «Реміс» в Ужгороді, де я тоді працював, то вона швидко «згинула», до 6-го місто й так і не почув би».

Олег розумів, треба щось робити, бо часу потоки не повернеш. Бувало, аранжує пісню, наслуховавшись свого вступу до неї — і щека віддавала. Так і мазоранськи чимало музичного матеріалу, але до всіх без тексті.

Відтук 85-го він зрештою ще одну спробу знайти спільну мову з «літературно-пісенниками» але марно. І махнув рукою: мова, обіймає косяк і без них.

Та скоріше за все зважачи на такий крок піштовхнула його дружина — Галина Дишиневич, яка кохалася з поезією, сама писала вірші. Шопарав, скоріше для внутрішньої потреби, ніж для друку. Аж тут несподівано запропонував собі поетичні послуги.

То що, перейдемо на сімейний піяр? — попервах спробував відповісти жартом.

— Приймали, ми нічим не розуміємо, — не відступив від свого Галя.

Спробували. Власним композитор записав для оформлення, що «арештовано» любимо «спортивний» їхній сімейний бюджет. Третью стала «Суббота». Коан пісні вже була на нотному папері, Галя несподівано заявила:

«Суббота» — це рибальство, але не сподобалося.

Почнумо з таким тоном, ніби все уже вирішено.

Олег не втримався від іронічної пошмички: мова, яка поетична інакше — що ти знаєш про амбітний артистичний світ?

Це мені внутрішній голос підказує. Ось побачиш, — стояла на своєму дружина.

Галинин внутрішній голос визнали досвіді перекладаним. Але Валерійович погодився знати пісні «Суббота». Та ще й у Києві. А потім, вже у Москві, прийняв мелодію втір на Весоюзне радіо, де «Суббота» вперше пролунала улюбленою передачею «Добрий утрин».

Але після цього на творчості Олега Слободенка зсерував увагу і адова, у Києві.

Так і почали його композиторське життя десять років тому.

Ос і не слухав піся такого дружина. Очевидно, і арени, як вичка нас сприйняли жити поряд навапця, не зважали на май рачію.

«Я не ревную Олега до інших втір»

Творчий процес складний, а то і незбагнений. І якщо не відлучає, не «закладає» мелодію — жодні поетичні не допоможуть. Бо те, що одному здається задале не гетьпальним, для іншого — пересиче, без золотого блиску первачності. І жодні авторитети не беруться до уваги.

Чи доводиться Галя і Олега асуктувати, сперечатися, щось доводити одне одному?

— І доводило, — почула від Галини. — В Олега ми булає такого, щоб він сприйняв текст без жодного зауваження.

— Чого ж, — заперече Олег. — Ос у декстях «Яхта-Саргатов» і «Ліній рел» я не «забудував» жодного релда, не зробив ніякого найближнього виправлення.

То скоріше вийшло з творчої практики Олега, а його втірші, — поспіш на слово Галина, — Ні, не подумайте, то — справля на якусь прискореність як притягнення уваги мого поетичного голосу з боку Олега. Значно, тількию алда, самі вперше, напрошує символізм. І хотіла, щоб він покладає слово складніше, ніж побити автентичні мислі. Олег не такий.

— Він як справляючі чоловік має говорити дружині лише емоційно.

— Тільки не за вірші, з яких народжуються пісні, — сміється Галина. — Я свого сімейного становища у нашій сімейній творчості не виворожував.

Двоє

Слова Галини ДИШНИЧЕВИЧ
Музыка Олега СЛОБОДЕНКА

МАГНОЛИЯ

Це жинило так давно...

Підчалою одної

Привітерний парк одної...

І так циніти магнолії...

Біла жоря рай земний,

Де колись зустрілися ми.

Там початок і кінець

Кохання мого історії.

ПРИСПІВ:

Магнолія, і знов циніти магнолія.

Довосяти забути вже мелодія.

Магнолія, і знов циніти магнолія.

А в ній звучить, як в серці

магнолія.

Магнолія!

В теплому повітрі знов

Тале віск живих сачок,

Ніжно-білий пелюсток

П'являю магнолії.

А тебе з'явлю мого —

Полі одної піска.

Жаля, розпалана любовю,

Немов віск сачок магнолії.

ПРИСПІВ:

Пісню, що вони розуміють одне одного з вислова, а то й і одного потаку. Але цього ще недостатньо для того, щоб народилися мелодія, як злучатиме лат ух, а не тільки в їхній душі. Очевидно, потрібні й енергії адекватного сприйняття навколишнього світу.

Бо іншаке — асгаріоні, аносанс.

— Те, що народжується з нлі Галиного пера, мені прийшло алати на музику, ірештоту, і співають, — каже Олег. — Як, скажімо, «Мови чарівного голуба» в вірші Степана Галабурди чи «Казино у Василка» Михайла Войворенка. Бо в тексті, з якими працював яким нлі найближнього бачення. А співають і і горюлі! Мені було б просто сором виходити на люді з зарифмованими баченнямими на вірш «Люби мене, як я тебе», де слово «люблю» повторюється в кожному куплеті.

ті, але навіть найменшого подиху цієї любові там не відлучає.

Галя — драматургія пісенного тексту, пісенного релда. Вони добре відчувають носили майбутньої пісні, мого то — інтуїтивно конструє їх, чого не кожний поет може робити.

Осотові пісні, написані на Галині вірші, стають без перебільшення мого найпопулярнішими творами. Як одні уже згаданого Алла Асешка, виконують такі популярні співаки, як Софія Ротару й Іон Сурутану, Тамара Гердештея і Василь Зінкевич, Катерина Семенова й Алла Кулаш.

І все ж таки, чи не звучує композитор своїх творчих можливостей, працюючи лише з одним поетом? Навіть — на вірші любові.

— Я хоті, щоб Олег писав пісні й на вірші інших поетів, які близькі йому за духом і стилем. Я його не ревную до них. Навіть як жінка. Бо це, як на мене, лише позитивно впливає на Олега творчість, допомагає розкрити її новими, несподіваними границями, — то Галина каже.

Та від Олега поет так: «А хіба пісні Плахмута втрачав лад того, що написані на вірші одного поета — Добровира. Ото ж бо — їх ми всі в молодості співаки». Можє, він і справді має рацію.

Покляк пісні зі свого серця

Певна річ, Олег відчуває естетичний потенціал кожної своєї пісні. Як і Галя, як, зрештоту, і кожна творча особистість. Буває, ловить себе на думці: як мелодія не матиме масового звучання, але вона іноді може його передати своєю технічною «чужиною».

Не буюмо асувати: кожні пісні для композитора — як дитина для матері. Бачила і рідна. І все ж таки кожна пісня приносил Галя і Олега найбільше творче задоволення?

— Мабуть, «Магнолія» — вона подобається мені, — почує від подружжя.

Піканий випадок, пов'язаний з цією піснею, трапився торі, під час авторського концерту О. Слободенка у Палаці культури «Україна». Уже наприкінці пісенного вестора на сцену підніалася жінка з автентичним букетом незвичайних для Олега квіток. Він спершу подумав, що це одні спонсор концерту чи невідома його приватна і вдоволає намагався згадати: де він уже бачив ці елегантні аліоно-білі квіти?

Вирнула сама незвичайна, яка пильняла до мікрофона. Ізсукуючи, що вона — бачила, бачила, бачила працює в Ботанічному саду столиці, кохатись у квітах, але найбільше любить цвіт магнолії. «Я недовго перенесла операцію, ще не зовсім добре почувуюсь», — сказала жінка. Але не могла втриматися від того, щоб не приняти Олега Слободенка і не пошукати його «Магнолію». Таки пісні для мене аліші за аліи.

У Києві сама ціла магнолія.

— У Ялті, де ми зупинилися на кілька днів з Гаєю.

Там тоді також циніти магнолії, — згадує Олег.

— Бачу, в цьому пісенному мислі ми добре працюємо. Якщо не подумали, біла кримського узбережжя «підганяла» до вас і «Яхта-Саргатов»?

— Було-було так, — сміється Олег. — Знаєте, коли поруч циніти чар-аліи торі, стелється до них ласкава хвиля, коли поруч відлучає подих найближчої, найрішнішої людини, то завжди працюється легко, ніби на одному алаті. В Ялті — особаана атмосфера для творчості. Там відлучає шість позитивну енергію, яка і пильня, і малює.

І це-один, можливо, найістинніше з сімейного життя. Та й в творчому також. «На перших порах нашого подружжя життя, — каже Олег, — я працював музикалом. Оже, доводилося Галині на гастролях і ті такосі «розлучення» ми з Гаєю переживали доволі хворобливо. Не допомагав і телефон. Самихтність, відірваність одне від одного — навіть на кілька тиж — нас завжди тріє і мучить».

Справді-бо: не розлучаються в коханні! І тоді на родюватимуться мого пісні, які латуть із свого серця.

На знімку: Галина Дишиневич і Олег Слободенко.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Читаймо уречі. Голос України!
Бажало добра, щастя і щир
в нашірчє, до:

жизнь — воно, як ти,
як меновні мислі,
я вони такі — всі нашірчє!

Дишиневич Слободенко

10 лютого 1996 року. № 27 (1277)

БАБІ БОЛОЇ

Характеристика емітента

Повна назва: акціонерний банк «Оболонь».
Скорочена назва: АБ «Оболонь».

Місцезнаходження: Україна, 254203, Київ, проспект Оболонський, 26.

Акціонерний банк «Оболонь» створений у формі відкритого акціонерного товариства відповідно до рішення загальної зборки акціонерів від 2 вересня 1994 року (протокол № 10).

Банк є правонаступником закритого акціонерного товариства АБ «Оболонь», створеного згідно з рішенням установчих зборів акціонерів від 3 листопада 1994 року у зареєстрованого у Національному банку України 26 січня 1994 року за номером 227.

Головною метою діяльності банку є отримання прибутку шляхом надання універсальних банківських послуг.

Органом управління банком є загальна зборка акціонерів; рада банку.

В період між черговими загальними зборами акціонерів та засіданнями Ради банку керівництво поточною роботою здійснює правління банку на чолі з головою — Куровським Володимиром Володимировичем, кандидатом економічних наук (загальний стаж роботи в банківських установах — 15 років).

На 01.01.95 року кількість службовців банку становила 48 чоловік. На момент прийняття рішення статутний фонд складає 186000 грн. банк, який сплачено повністю.

Контроль за фінансовою і господарською діяльністю банку здійснює ревізійна комісія, яку обрано загальною зборкою акціонерів.

Other relevant information

Діяльність банку ґрунтується на принципах надійності, прибутковості, оперативності, максимальної зручності для клієнта.

акціонерного банку «Оболонь»

Баланс АБ «Оболонь» (млн. грн.)

АКТИВ:	на 01.01.85	на 01.01.95
1. Каса	394	6789
2. Кошти на коррахунку НБУ	4800	491720
3. Кошти надані банком	90883	417180
4. Основні засоби	4296	16848
5. Завданні кошти	21631	1933
6. Дебітори	855	81011
7. Інші активи	122868	674607
ПАСИВ:		
1. Статутний фонд	17406	186000
2. Резервний фонд	24000	250000
3. Інші фонди	4705	2525
4. Розрахунки та інші рахунки клієнтів	13455	40433
5. Вислани та депозити	12735	15653
6. Кошти інших банків	48500	105000
7. Кредитори	3212	13082
8. Інші пасиви	327	16266
9. Пріоритет	21631	63239
Баланс	122868	674607

Дані про четверте емісію

На загальних зборах акціонерів АБ «Оболонь» (протокол № 1 від 19 січня 1995 року) було прийнято рішення про збільшення статутного фонду до 400000 грн. банк, шляхом четвертого випуску акцій номінальною вартістю 200000 грн. Загальний обсяг емісії становить 214000 грн., при цьому здійснюється випуск 1045000 простих іменних акцій на загальну номінальну вартість 209000 грн. та 25000 привілеєваних іменних акцій загальної номінальної вартістю 5000 грн. Кількість іменних акцій, які реалізуються, кількість не менше як 500 одинок.

Прості іменні акції випускаються серією АА № 00000001 — 1045000. Привілеєвані іменні акції випускаються серією П2 № 000001 — 25000.

Вартість акцій, які реалізуються, не менше як 500 одинок. Вартість акцій, які реалізуються, не менше як 500 одинок.

Інформація про четвертий випуск акцій

збори акціонерів. Ділявці нараховуються пропорційно до номінальної вартості акцій залежно від тарпину їх обігу та включуються за підсумком року за місцезнаходженням банку. Мінімальний розмір дивідендів за привілеєваними іменними акціями становить 120 відсотків річних.

Акції розповсюджуються серед юридичних осіб та громадян України шляхом відкритої перепродажу, яка проводиться на території України з 23 лютого 1995 р. по 23 березня 1995 р. Продаж акцій здійснюється банком за адресою: Київ, проспект Оболонський, 26, т. 414-97-85, 412-73-68.

У разі надослідження або перешення права перепродажу привілеєваних іменних акцій, банком будуть розповсюджені цінні папери банком не користуватися.

Дані про попередні емісії

Банком здійснено три емісії цінних паперів, які відповідно до чинного законодавства пройшли реєстрацію у Міністерстві фінансів та Національному банку України.

Перша емісія: 10000 простих іменних акцій номінальною вартістю 200000 грн., загальною вартістю 2000 грн. банк, які було випущено засновниками банку.

Друга емісія: 115029 простих іменних акцій номінальною вартістю 200000 грн. загальною вартістю 235059,5 млн. грн., які було розповсюджено серед фізичних та юридичних осіб.

Третя емісія: 789971 простих іменних та 15000 привілеєваних іменних акцій номінальною вартістю 200000 грн. кожна загальною вартістю 160994,2 млн. грн. реалізовано юридичним (фізичним) та фізичним особам (привілеєваним), у тому числі керівним працівникам банку — 3852 акції.

Чинники ризику

Найважливішими факторами ризику є: діяльність комерційних банків, високі рівні інфляційних процесів та інші фактори-ризиків, пов'язаних з банківською діяльністю.

Інформація про додаткову емісію інвестиційних сертифікатів акціонерного товариства закритого типу Інвестиційний фонд «Нові ініціативи»

1. Основні дані про інвестиційний фонд

1.1. Повна назва інвестиційного фонду: акціонерне товариство закритого типу Інвестиційний фонд «Нові ініціативи».

1.2. Скорочена назва: ІІФ «Нові ініціативи».

1.3. Організаційно-правова форма — закрите акціонерне товариство.

1.4. Місцезнаходження — 254033, Київ, вул. Артема, 1/5.

1.5. Кількість акцій: 1000000.

1.6. Єдиний реєстраційний номер: 3457107 / Перемогина, ІІФ 32112.

1.7. Тип інвестиційного фонду — закритий інвестиційний фонд. Фонд створюється строком на 5 років.

2. Інвестиційна декларація

2.1. Статутний фонд становить 10 060 000 000 (десять мільярдів шість тисяч шістьсот тисяч) гривень.

2.2. Метою інвестицій є забезпечення прибутковості вкладень; пріоритет вкладень: кошти; надійність інвестицій; ліквідність вкладень; формування та розвиток нових підприємств.

2.3. Основними напрямками інвестицій є підприємства агропромислового комплексу, підприємства торгівлі та комерційного металургійного підприємства, підприємства машинобудування та хімічної промисловості, системи телекомунікацій та машинобудування підприємств.

2.4. Предметом інвестиційної діяльності фонду є комерційна діяльність з приватизаційних паперів та цінних інструментів.

2.5. Фонд не має права випускати облігові та векселі; мати у своїх активах більш ніж 10% цінних паперів одного емітента, крім випадку придбання 25% цінних паперів одного емітента за приватизаційні папери інвесторів; придбати у цілі паперів, одержувати доходи за ними; гарантувати урядові зобов'язання; тримати в своїх активах менше ніж 10% цінних паперів; купувати інвестиційні сертифікати іншого фонду або інвестиційної компанії; брати банківські кредити; здійснювати інвестиції в інші папери, інструменти кошти з арбітражними цілями; надавати гарантії; які забезпечені наявним фондом за трітійми осіб, на підставі заставних грошей; надавати цінні папери повністю та частково; надавати інвестиційні сертифікати; іншим інвестиційним фондам та компаніям.

2.6. Порядок продажу інвестиційних сертифікатів: інвестиційні сертифікати реалізуються за рахунок грошових та приватизаційних коштів учасників за адресою: 254033, Київ, вул. Артема, 1/5, та через офіційних дилерів-посередників.

2.7. Вартість про випуску суми випуску (мілії) інвестиційних сертифікатів: 4,271,122,500,000 грн.; інвестиційні сертифікати не продаються в кількості 148,542,450 (сто сорок вісім мільйонів п'ятсот сорок дві тисячі п'ятсот сорок п'ять тисяч) гривень.

2.8. Фонд не має права здійснювати строку інвестиційні сертифікати випускуватися з 15 вересня 1995 року по 15 лютого 2000 року за ціною, що перевищує вартість чистих активів з розрахунку на один випущений сертифікат.

3. Відомості про засновників фонду

Акціонерне товариство закритого типу «ІІФ» та Лавров Віталій Васильович.

4. Органи управління інвестиційного фонду

Загальні збори засновників, спостережний рада фонду, дирекція.

7. Відомості про керуючого інвестиційним фондом, депозитарій фонду, вступний фонд

Керуючим інвестиційного фонду є: закрите акціонерне товариство «Генеральна інвестиційна компанія». Номер і дата ліцензії відкритого типу: № 2305075, видача Генеральною дирекцією Міністерства фінансів України № 804 від 24 листопада 1995 р. на здійснення з діяльності випуску та обігу цінних паперів.

Депозитарієм фонду є акціонерний банк «ІІФ». Дозвіл Міністерства України № 31 від 15 вересня 1994 року.

Незалежним вступним фондом є вступна форма «ВЖА». Ліцензія АБ № 000015 видача 17.03.94 р. вступного п'ятого фонду, на право вступу вступного фонду.

8. Права власників інвестиційних сертифікатів

8.1. Учасники фонду є фізичні та юридичні особи, які придбали сертифікати фонду.

8.2. Учасники фонду мають віддавати сертифікат на сумарну вартість придбаних ним сертифікатів фонду.

8.3. Учасники фонду мають право одержувати в установленому порядку частку доходу фонду (дивідендів), одержувати інформацію про діяльність фонду.

8.4. Прибуток фонду, який залишився після сплати податків, дивідендів, платежів і виплати вимог кредиторів акціонерного фонду, розподіляється між його учасниками у рівній частині.

8.5. Учасники фонду не несуть відповідальності за зобов'язаннями фонду, тому що інвестиційна діяльність пов'язана з ризиком.

Чинним законом передбачено загальної економічної ситуації в країні; несприятливості і несприятливості заходів в області оподаткування, продажів приватизації та економічних реформ; повільного економічного розвитку підприємств і громадян, які висловили несприятливу позицію урядові у Національному банку України.

8.6. У разі банкрутства інвестиційної компанії створеної на умови взаємного фонду не буде виконано її зобов'язання з усіх умов взаємного фонду, який заснований.

Майно фонду реалізується винятково на аукціоні. Виручки від продажу передаються на задоволення вимог кредиторів. Кошти, які залишаються після цього, розподіляються між учасниками пропорційно кількості інвестиційних сертифікатів. У разі, коли майно майна в розрахунок на інвестиційні сертифікати не має, його номінальну вартість, різниця учасникам покривається за рахунок коштів засновників.

ЗА КОРДАМИ СІДАЮ.

Можливо, до Вас..

УКРПН ЮРКОЛЕТІЯ (252034, м. Київ, вул. Захотворітська, 2-а)
У сферах про спадщини розшукує родичів

Майкла (Михайла) Маморського, який народився 1919 року в Західній Україні чи Польщі.

Померлих у США:

Берти Іванівна Калач, яка народилася 1898 року, у якої були брати Алекс (Олександр), Едик (І. п.), Ян (Іван), Ірвінг, Сем (Семен), а матір Софія (С.) з дами Кетов.

Ханіма Фішман, який народився 1897 року в Білоруській області, батьки: Яков Фішман та Роза (Рахель) Фрамер (Фрумен).

Закладаючи осіб, о також осіб, які мають місце проживання розширюючи, просями координати при це Українці: 252034, Київ, вул. Захотворітська, 2-а, тел. (0441) 224-16-87, факс (0441) 229-28-35.

Померлих у Канаді:

Люділка Дулю, який народився приблизно 1919 року у Україні.

Ольга Вороблюк, яка народилася в Україні, Олександр Тітов, яка народилася в Україні.

Евмула Кая, який народився 1926 року в Західній Україні.

Сестри Іванівна Карпачук, яка народилася 1909 року в Південній Тернопільській області, у якої були брати — Теодор та Йосип та сестри Михайлина.

Померлих у Німеччині:

Георгій Кураєнка (Куриленка), який народився 1924 року в Харківській області, батьки — Лідія та Микола Кирилович Кураєнки (Куриленки).

Ани Кох, в дівоцтві Аня Ванько, яка народилася 1891 року в м. Острого, Україна, чи області.

г. Киев, ул. Липская, 16;
тел. 293-12-89.
